

meget fornuftig og hensigtsmæssig måde. Det blev de i hvert fald i min kommune, og vi har også fået mange positive tilkendegivelser om, at man helt uansøgt fik stillet mere tid til rådighed.

Det var nogle dygtige kommunale medarbejdere, der fandt ud af, på hvilke områder vi burde satse økonomisk. Jeg tror, vi fik 500.000 kr. i min kommune, og det er jo temmelig meget, når en kommune med 30.000 indbyggere pludselig får 500.000 kr. ekstra, for der kan gives rigtig mange flere timer for dem. Men jeg deler hr. Ole Sohns opfattelse af, at starten ikke var den smukkeste. Det vil jeg godt indrømme.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Så langt så godt.

Det næste, der blev dokumenteret fra Finansministeriet, var, at man med den ene hånd trak penge væk fra kommunerne ved at presse økonomien, og med den anden hånd gav nogle af pengene tilbage. Men på landsplan blev der brugt færre penge pr. ældre end tidligere, og det er jo igen et udtryk for den meget centrale styring, som er med til at undergrave det kommunale selvstyre. Det gør man dels ved detailstyring og dels ved det økonomiske håndtag, som vi skal diskutere senere, og princippet er, at flere og flere ting bliver besluttet i ministerierne og i regeringen og færre og færre ting i kommunerne.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg er slet ikke enig i de synspunkter. Jeg betragter dem som rene postulater, og der må lægges noget mere dokumentation frem for at overbevise mig om, at det, hr. Ole Sohn siger, er sandt.

Det er jo klart, at der kommer visse skrivelser og direktiver, og hvad det nu hedder, fra ministerierne. Men det er trods alt stadig kommunerne, der suverænt finder ud af, hvordan de vil styre de midler, de får ud, og i hvert fald kan jeg stadig sige, at jeg synes, vi anvendte pengene meget, meget fornuftigt i vores kommune. Jeg har hørt, at fordi pengene bliver lagt ind i bloktilskuddet, har nogle kommuner måske desværre ikke helt udvidet ældreomsorgen i det omfang, de burde, men det er igen ud fra det synspunkt, at det er kommunalpolitikkerne selv, der suverænt afgør, hvordan de vil styre tingene.

Alt i alt synes jeg dog, der er grund til at glæde sig over den ældreomsorg, der gives i kom-

munerne. Specielt når det gælder de svageste ældre medborgere synes jeg det er glædeligt at se, at alle sejl sættes til i tilfælde af pludselig sygdom og når folk bliver meget, meget svage, som man jo tit bliver i en meget høj alder. Jeg er i hvert fald stolt over at bo i et land, der er i stand til at tage vare om de svageste i samfundet, og det bør hr. Ole Sohn og fru Line Barfod også være.

Formanden:

Tak til hr. Poul Nødgaard. Så er det hr. Allan Niebuhr som ordfører.

Allan Niebuhr (KF):

Da vores kommunalpolitiske ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard, desværre har måttet melde forfald på grund af sygdom, er jeg blevet bedt om at deltage i denne debat, og det gør jeg selvfølgelig gerne.

Det er jo en stor ting for os Konservative, at vi nu er nået så langt i arbejdet med kommunalstrukturreformen. Der var nok ikke mange, der troede, at vi skulle nå så langt, da De Konservative i 1986 bragte reformen på bane for første gang, men jo nærmere vi kom målet, desto flere havde forståelse for det.

Jeg må sige, at i dag er jeg utrolig glad for den måde, kommunalreformen er blevet modtaget på. Jeg snakker ikke om modtagelsen her i salen, jeg snakker om modtagelsen ude blandt borgerne, ude blandt brugerne. Der er en meget, meget positiv opfattelse af reformen, især når man tænker på, hvilken stor reform der er tale om, og hvor mange forandringer, hvor mange ændringer der skal til. Alligevel har vi modtaget mange positive tilbagemeldinger om det, der er i gang, og det synes jeg er flot.

Vi står i dag på tærskelen til en ny æra i den kommunale udvikling. Efter kommunal- og regionsvalgene i november 2005 er de nye sammenlægningsudvalg efterhånden kommet rigtig godt i gang med arbejdet. Sidste år ved den tid, hvor lovgivningsarbejdet i forbindelse med kommunalreformen gjorde, at folketingsarbejdet nærmest stod på gloende pæle, var der ude i primærkommunerne og i amterne stor usikkerhed over for alt det nye, der ventede. Man kunne måske have troet, at det ville have vakt en hel masse kommunal uvilje mod alt det nye, men jeg synes snarere, man må betragte stemningen som et symbol på, at man var meget spændt på, hvad denne reform nu ville bringe.